se teprve ve stížnosti dolíčiti jeho předpojatost, jako k novým, v řízení správním neuplatněným, nelze proto vůbec přihlížeti. Z téhož důvodu není možno zabývati se věcně ani námitkou, že znalec K. H. nebyl vzat do slibu místo přísahy podle § 62 vl. nař. č. 8/28, neboť ani tato námitka nebyla uplatěna v řízení správním, kde k tomu st-lé měli také příležitost, zejména když v protokolu z 26. května 1930 bylo výslovně konstatováno, že K. H. jest přísežným soudním znalcem krajského soudu v Uher. Hradišti.

Podstatnou vadu řízení shledává stížnost také v tom, že při komis. šetření dne 26. května 1930 nebyl připuštěn k dalšímu jednání odborný poradce K., kterého si st-lé k tomuto šetření přibrali, čímž porušeno bylo oprávnění, zaručené jim v § 17 správ. ř. Následkem toho skutková podstata nebyla prý náležitě zjišťována. K tomu sluší uvésti toto:

Podle protokolu, sepsaného o řečeném komis. jednání, dostavili se k němu st-lé se svým právním zástupcem a v průvodu K. Právní zástupce zúčastněné strany namítal, že dotčený K. jako soukromý znalec st-lů jest předpojat, a že ho při jednání není třeba. K těmto námitkám nebyl K. předsedou komise k dalšímu jednání připuštěn s odůvodněním, že k vydání rozhodnutí úplně postačuje posudek přítomných úředních znalců. Z toho plyne, že K. byl odmítnut jako znalec ve smyslu § 61 odst. 2 správ. ř. Proti tomuto postupu předsedy komise mohli se st-lé — měli-li za to, že byla jim ztížena obrana podle § 17 správ. ř. — v svém odvolání, resp. protestu proti rozhodnutí první stolice brániti jen námitkou, že nenavrhovali K. za znalce, nýbrž že ho chtěli použíti jen jako odborného poradce ve smyslu § 17 spr. ř. Této námitky však st-lé ani při komis. jednání ani v odvolání, resp. protestu nevznesli. Činí-li to nyní teprve ve stížnosti, dovolávajíce se ustanovení § 17 spr. ř., jest tato námitka nová.

Proti schválení živn. provozovny, o něž žádala dnešní zúčastněná strana, bránili se v řízení správním st-lé jako sousedé námitkou, že budou ohrožováni a obtěžováni neobyčejným hlomozem knihtiskařských strojů v ní umístěných a otřesy způsobovanými při jejich chodu. Otázka, zda tyto závady skutečně nastanou či nikoli, jest otázkou skutkovou, kterou nss může přezkoumati toliko s hledisek vytčených v 2. odst. § 6 zák. o ss. — — — —

Č. 10.960.

Zaměstnanci veřejní. — Pozemková reforma: I. * »Novým působištěm« ve smyslu bodu 2 D II. Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov. (usnesení min. rady ze 27. července 1920) sluší rozuměti místo úřadu, u něhož bylo úředníku propůjčeno systemisované místo služební. — II. Úředník stát. pozemkového úřadu ustanovený službou u určité obvodové úřadovny, avšak dočasně exponovaný do sídla přídělového komisaře v místě jiném má »služební působiště« v sídle oné obvodové úřadovny, nikoliv v sídle přídělového komisaře.

(Nález ze dne 21. prosince 1933 č. 18.534.)

Věc: Ing. Josef H. v B. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud odepřelo st-li diety z důvodu vedení dvojí domácnosti po 1. lednu 1930, zrušuje se pro vadnost řízení; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 29. dubna 1931 nevyhověl stpú žádosti st-lově z 30. listopadu 1929 za přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti a nepřiznal mu diety ty za dobu od 4. listopadu 1929 do 6. února 1930 v podstatě z těchto úvah: »Podle ustanovení bodu 2 D II Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov. přísluší ženatým zaměstnancům na Slov. na systemisovaná místa (trvale) ustanoveným, pokud se nemohou pro úředně zjištěný nedostatek bytů přestěhovati do nového působiště nebo do místa poblíž se nalézajícího a normálně přístupného, diety ve výši stanovené pro exponované zaměstnance podle bodu 3 cit. Zásad. Novým působištěm je rozuměti výlučně místo služebního úřadu, kde byl zaměstnanec ustanoven. V konkretním případě bylo to sídlo obvodové úřadovny v T., a nikoliv sídlo přídělového komisaře v B., kde jste pouze dočasně exponován. Z tohoto důvodu nepřísluší Vám požadované diety z důvodu vedení dvojí domácnosti od 4. listopadu 1929 až do přeložení sídla obvodové úřadovny z T. do B. Přeložením tohoto sídla bylo sice výše zmíněné podmínce vyhověno, avšak stejným okamžikem pozbyla platnosti okolnost pro posouzení nároku na přiznání diet z důvodu dvojí domácnosti rozhodná, totiž že se nemůžete přestěhovati pro nedostatek bytů, protože Vám byl v této době již přidělen byt v budově Náhradového fondu v B. Z tohoto důvodu nemáte nárok ani na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti od přeložení sídla obvodové úřadovny až do dne přistěhování.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — — —

Žal. úřad vychází z názoru, že st-l nemá nárok na diety z důvodů vedení dvojí domácnosti a to od 1. ledna 1930, kdy obvodová úřadovna v T. přesídlila do B., proto, že novým působištěm st-lovým ve smyslu ustanovení bodu 2 D II Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov. nebyla v oné době B., nýbrž sidlo obvodové úřadovny v T., po 1. lednu 1930 pak z důvodu, že mu v této době byl již přidělen byt v B. Na sporu jest tedy především otázka, co sluší rozuměti v ustanovení bodu 2 D II Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov. »služebním působištěm«. Žal. úřad má za to, že výrazem tím dlužno rozuměti místo služebního úřadu, u něhož byl zaměstnanec ustanoven, st-l pak místo, kde úředník trvale a s úmyslem trvale působiti pracuje, nikoli místo služebního úřadu. St-l konal svoji služební povinnost v B. u úřadu, k němuž byl přidělen, byla tedy B. jeho služebním působištěm.

Nss neuznal stanovisko stížnosti důvodným.

Podle ustanovení bodu D cit. Zásad přísluší zaměstnancům na systemisovaná místa ustanoveným, jak při původním jmenování, tak při pozdějším případném přeložení z moci úřední jednak náhrada skutečných, doplady prokázaných stěhovacích výloh na nově přikázané služební

místo, jednak ženatým, pokud nemohou se pro úředně zjištěný nedostatek bytů do nového působiště nebo do místa poblíž se nalézajícího a normálně přístupného přestěhovati, diety .....

Ustanovení to mluví v bodu 1. o úřednících ustanovených na systemisovaných místech a o místech nově přikázaných, v bodu 2. pak o novém působišti. Již tato souvislost obou předpisů ukazuje s dostatečnou jasností, že »nové působiště« v 2. bodu se pojmově i právně má krýti s výrazy, jichž použito v záhlaví a v odst. 1, t. j. s místy systemisovanými a místy nově přikázanými, čili jinými slovy, že jde o synonyma. Systemisovaným místem lze podle organisačního principu, jak došel výrazu v personálním zákonodárství státně-zaměstnaneckém (srov. zák. č. 47/1837 ř. z., č. 172/1898 ř. z., č. 34/1907 ř. z., č. 15/1914 ř. z., č. 103/1926 Sb.) rozuměti úřednická místa, jež zřízena byla při úřadech v jednotlivých oborech státní správy, aby pomocí nich byla vykonávána veřejná státní moc. Systemisovaná místa jsou tedy v úzké a nerozlučné spojitosti s jednotlivými úřady jako organisačními jednotkami státní správy. Zřizování úřadů přísluší, pokud jde o nižší úřady státní správy, podle § 89 úst. listiny (zák. č. 121/1920 Sb.) zákonu, jenž podrobnou úpravu může svěřiti nařízení. Do oboru nařizovací moci náleží podle § 90 úst. listiny též zřizovati a organisovati státní úřady obstarávající jen správu hospodářskou bez jakékoli výsostné pravomoci. Z toho jde, že »úřadem« jest toliko taková instituce, která byla včleněna do správního organismu zákonem či nařízením v právně-technickém smyslu. Sluší tedy za ustanovení na systemisovaném místě pokládati jen takové ustanovení, které se děje na místo u úřadu zřízeného zákonem či nařízením a nabývá tedy úředník ustanovením na systemisovaném místě místa úředního u tohoto úřadu. Toto místo jest jeho trvalým úředním působištěm a z něho odvozuje úředník svou úřední pravomoc.

Podle toho jest služebním (úředním) působištěm úředníka úřad zřízený předeslaným způsobem, u něhož jest úředník trvale ustanoven. Ale pak nelze »přikázaným služebním místem« a »novým působištěm« ve smyslu ustanovení II D Zásad rozuměti nic jiného než místo úřadu, u něhož mu bylo systemisované místo propůjčeno jmenováním či přeložením.

V daném případě jde o nárok na přiznání diet z důvodů vedení dvojí domácnosti úředníka stpú-u. Úřad ten byl zřízen ve smyslu §§ 1 a 15 záb. zák. č. 215/1919 Sb. zákonem z 11. června 1919 č. 330 Sb. pro celé území Čsl. republiky se sídlem v Praze. Práce výkonné obstarává podle § 3 potřebný počet úřednictva systemisovaného min. radou a jmenovaného přednostou stpú-u, pokud jmenování to nepřísluší podle ústavy presidentu republiky. Příslušnost stpú-u určují §§ 4 až 7. V § 8 se stanoví, že nařízením může býti přenesena část působnosti stpú-u na obvodové úřadovny nebo komise, zřízené pro jednotlivé územní obvody, v nichž potřeba toho se objeví. Zřizování obvodových úřadoven a jejich působnost byly upraveny nař. č. 451/1920 Sb. ve znění nař. č. 225/1921 Sb. Podle §§ 1 a 2 zřizuje obvodovou úřadovnu podle potřeby stpú a vyhlašuje zřízení jich předseda stpú-u ve Sbírce zák. a nař. Úřednictvo pro ně jmenuje ve smyslu § 3 cit. nař. v rámci povolené systemisace předseda stpú-u, pokud jmenování to nepřísluší presidentu republiky a vládě.

Z toho vysvítá, že při provádění pozemkové reformy jsou »úřady« ve smyslu předeslaném jednak stpú, jednak obvodové úřadovny a že tedy systemisovaná místa mohou obdržeti státní úředníci v ústředí nebo u obvodových úřadoven řádně zřízených. Obvodová úřadovna v T., k níž byl st-l ustanoven dekretem z 25. října 1929, byla zřízena vyhláškou předsedy stpú-u z 9. května 1924, publikovanou ve Sbírce zák. a nař. pod č. 105/1924.

Podle toho, co dolíčeno, byl st-l úředníkem této obvodové úřadovny a bylo místo její, t. j. T., úředním místem a tedy ve smyslu »Zásad« služebním jeho působištěm. Na tom nemůže nic změniti skutečnost, že byl st-l určen pro službu u přídělového komisaře v B. a že tam skutečně službu konal. Jak patrno z instrukce stpú-u uveřejněné v úředním Věstníku stpú-u ročník IV. str. 183, jsou přídělovi komisaři orgány obvodových úřadoven pověření vedením místních prací spojených s prováděním přejímacího a přídělového řízení v určitě ohraničených pracovních obvodech, vytčených v rámci místní příslušnosti jednotlivých obvodových úřadoven. Nemají tedy povahu samostatných úřadů ve smyslu předeslaném, nemohou proto ani úředníkům býti propůjčována systemisovaná místa u nich a nelze místa jejich úřední činnosti považovati za »služební působiště« ve smyslu bodu II D 2 Zásad.

Neporušil proto žal. úřad zákon, nepřiznal-li st-li požadované diety z titulu vedení dvojí domácnosti v B. jako místu úřední činnosti přídělového komisaře za dobu od 4. listopadu 1929 do 1. ledna 1930, t. j. do doby přeložení sídla obvodové úřadovny v T. do B. (vyhláška č. 168/1929 Sb.).

Pokud jde o dobu od 1. ledna 1930 do 6. února 1930, odepřel žal. úřad přiznati nárok na uvedené diety v podstatě proto, že v době té byl st-li dán k disposici byt v domech Náhradového fondu v B. a že proto není dán základní předpoklad bodu II D 2 Zásad »nedostatek bytu«. Stížnost nepopírá, že byl byt st-li přidělen, ale namítá, že se do toho bytu mohl nastěhovati teprve od března 1930, maje tam od 6. února 1930 uložen jen nábytek, ježto byt ten nebyl dosud obyvatelný. Při tom hájí stížnost názor, že příděl bytu, nebyl-li byt také zaměstnanci dán k disposici, aby se mohl do něho nastěhovat, sám o sobě nemá významu a nemůže státního úředníka zbaviti nároku na diety ve smyslu bodu II D 2 »Zásad«.

Stížnosti je dáti za pravdu, neboť podle cit. »Zásad« musí mít zaměstnanec možnost, aby se do bytu nastěhoval, čemuž není, byl-li mu byt sice přidělen, avšak nebyl v době přidělení k užívání způsobilý. Podle obsahu správních spisů uplatňoval st-l již v řízení, že se do přiděleného bytu nemohl nastěhovati, ježto byt nebyl od 1. ledna 1930 k obývání způsobilý. Žal. úřad se však námitkou tou, podle toho, co shora uvedeno, právně relevantní, nezabýval, a neměl pro závěr, že jest byt st-li pronajatý k obývání způsobilý, ve správních spisech podkladu. Rovněž nevyvrátil důvod st-lova podání, že v B. jiného přiměřeného bytu nebylo. Trpí tedy nař. rozhodnutí, pokud odepřelo přiznati diety za dobu po 1. lednu 1930, podstatnou vadou řízení.